

Gondviselő jó Atyám vagy

Lévay József, 1825–1918

Crüger J., 1649

1. Gond - vi - se - lő jó A - tyám vagy,
Lá - tom én, hogy min - den el - hagy
Ó én é - des Is - te - nem,
E vi - lá - gon, csak te nem!
Hoz - zád vá - gyom, ben - ned é - lek,
Üd - vöt más - tól nem re - mé - lek.

2. Mint az alélt bús virágra Megújító harmatot: \therefore : Vértő szívem fájdalmára Csak te hintesz balzsamot. Könnyű sorsom terhe rajtam, Ha imára nyílik ajkam.

3. Rám-rám derül ismeretlen Útamon egy kis öröm, \therefore : Azt is a te véghetetlen Jóságodnak köszönöm; Hála könnyem tündöklése A te neved hirdetése.

4. Gyenge vagyok, lankadoznak Buzgóságom szárnyai, \therefore : Bármily híven vágyakoznak Színed elé szállani; Ó, adj erőt, hogy míg élek, Egyedül csak néked éljek!

5. Ó add, hogy ha majd bevégezem E múlandó életet, \therefore : Lelkem tisztán és egészen Egyesüljön te veled. El ne vonjon semmi többé, Tied legyek mindörökké!